Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 25. Warszawa, dnia 20 września 1937 r. Rok XX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 50 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 50—52.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 65 — 66.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 203 — 212.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

182.

OKÓLNIK Nr. 50

z dnia 6 września 1937 r.

o wprowadzeniu w życie zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

(Nr Wojsk. M. 3/3/17).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 61, poz. 481 z 1937 r. zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 sierpnia r. b. do dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 601) o zastępczym powszechnym obowiązku wojskowym.

W myśl §§ 33, 34 i 37 tego rozporządzenia Zarządy Gmin i Powiatowe Komendy Uzupełnień powinny niezwłocznie sporządzić spisy osób, podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu oraz plany robót i jeszcze w roku bieżącym powołać te osoby do wykonania pracy, uruchamiając roboty z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

W związku z tym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza przygotowanie i uruchomienie tej akcji, podkreślając co następuje:

1. Wśród osób, podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu mogą znaleźć się osoby zatrudnione w służbie państwowej i samorządowej, których powołanie mogłoby być niewskazane ze względu na interes publiczny. Osoby te mogą być zwalniane od pracy w drodze wyjątku. Zwolnienie osób ze względu na interes publiczny zarządzają kierownicy powiatowych władz administracji ogólnej we własnym zakresie lub na wniosek władz państwowych i samorządowych.

2. Siły z zakresu zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego powinny być wykorzystane racjonalnie, ekonomicznie i niezależnie od szarwarku.

W zasadzie osoby obowiązane do pracy powinny być zatrudnione w gminach zamieszkania i to na takich robotach, których wykonywanie nie pociągnie za sobą kosztów przewidzianych w § 23 rozporządzenia.

W przypadku niemożności znalezienia takich robót gminnych, co jednak jest mało prawdopodobne, zarząd tej gminy zawiadamia o tym właściwą powiatową władzę administracji ogólnej, która powinna zarządzić zatrudnienie osób na robotach dla innej władzy, czy też instytucji, aby koszty przewidziane w § 23 były pokryte przez tę władzę czy instytucję, dla której roboty są wykonywane w myśl § 25 rozporządzenia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przewiduje na wykonanie czynności przygotowawczych do uruchomienia robót miesiąc wrzesień tak aby od miesiąca października r. b. osoby, podlegające zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, mogły już odbyć pracę.

Ponieważ akcja związana z wykonaniem zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego poruczona została Zarządom Gmin, przeto Zarządy Gmin powinny zaopatrzyć się w potrzebne do tej akcji druki własnym kosztem w myśl zasad okólnika z dn. 29.IV.1937 r. Nr. Wojsk. M. 5b/2/39.

Władze wojskowe otrzymają stosowne zarządzenie od Ministerstwa Spraw Wojskowych.

O przebiegu akcji należy nadesłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych sprawozdanie do dnia 1 stycznia 1938 roku.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

Ponadto otrzymuje
Min. Spraw Wojskowych — Gabinet Ministra.

183.

OKÓLNIK Nr. 51

z dnia 16 września 1937 r.

o statystyce wyjazdów zagranicznych.

(Nr AP. 128-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W nadsyłanych na podstawie p. 17 okólnika Nr. 80 z 19.X 1936 r. w sprawie instrukcji paszportowej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 30, poz. 214) wykazach statystycznych, Ministerstwo stwierdziło pewne niedokładności, — których, dla ujednostajnienia prac, należy unikać — a mianowicie:

1. Wykazy sporządzane są według powiatów, *brak natomiast ogólnej sumy dla całego województwa*, którą Urzędy Wojewódzkie powinny podawać przez zsumowanie każdej pozycji pionowej wykazu statystycznego.

2. Dość często obliczenia pozycyj poziomych wykazu są niedokładne, wskutek czego powstałe różnice rachunkowe utrudniają Ministerstwu sporządzenie dokładnych zestawień dla całego Państwa. Dążyć przeto należy do dokładnych przeliczeń, aby sumy zarówno poziome jak i ogólne sumy z pozycyj pionowych, były z sobą zgodne.

3. Najwięcej omyłek wynikało z błędnego uwzględniania w wykazach statystycznych t. zw.

paszportów rodzinnych. Jak to Ministerstwo stwierdziło, w wykazach podawane były liczby *paszportów* nie zaś liczby *osób*, wskutek czego powstawały różnice pomiędzy sumą podaną w poz. 16 a sumą wynikającą z dodania liczb podanych w pozycjach 7, 14 i 15. Ministerstwo wyjaśnia przeto, że wykazy statystyczne mają dawać obraz ogólny *wyjazdów* z Polski *osób* (nie liczbę wydanych blankietów paszportowych) — taki też tytuł posiada p. 17 instrukcji paszportowej. W związku z tym należy pamiętać, by w pozycjach 2—14 wykazów statystycznych podawano (analogicznie jak przy paszportach zbiorowych w p. 15 wykazu) *liczbę osób otrzymujących paszporty indywidualne*, aby w ten sposób wynikłe sumy z pozycyj 7, 14 i 15 dały ogólną sumę wynikającą z dodania (pionowo) pozycji 16 wykazu. Zatem paszport indywidualny wydany dla 2 osób, należy wpisać w odpowiedniej pozycji podwójnie (jako dwa paszporty), wydany dla 3 osób, potrójnie (jako trzy paszporty) i t. d.

4. W pozycji 17 (ogólny dochód) podawać należy sumy opłat paszportowych *wraz z opłatami za blankiety* paszportowe.

5. Niektóre Urzędy Wojewódzkie sporządzały wykazy na wzorach, nie odpowiadających wzorowi, podanemu w załączniku do powołanej wyżej instrukcji paszportowej. Ponieważ zestawienia dla całego Państwa sporządzane są przez Ministerstwo również według ostatnio wspomnianego wzoru, każda samodzielna zmiana wzoru utrudnia lub uniemożliwia Ministerstwu sporządzenie ogólnego zestawienia na czas odpowiedni.

6. Poza tym, *podkreślając konieczność nadsyłania wykazów statystycznych ściśle według podanych w p. 17 instrukcji terminów*, Ministerstwo prosi zarazem o sporządzanie tych wykazów dla Ministerstwa *w jednym* tylko egzemplarzu.

(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

184.

OKÓLNIK Nr. 52

z dnia 20 września 1937 r.

w sprawie zakazu pędzenie zwierząt po drogach.

(Nr. AP. 51-29)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Rozwijający się ruch, szczególnie pojazdów mechanicznych, na drogach publicznych napotyka na szereg utrudnień i przeszkód. Jedną z przyczyn tamowania lub niekiedy nawet uniemożliwiania normalnego ruchu jest fakt nader częstego pędzenia zwierząt po drogach publicznych, przy czym zajmowanie całej szerokości drogi przez stado pędzonych zwierząt nie należy do zjawisk rzadkich. Ten stan rzeczy nie tylko hamuje, a często nawet uniemożliwia normalny ruch na drogach i powoduje nieszczęśliwe wypadki, ale wpływa także w wysokim stopniu na niszczenie nawierzchni drogi, skarp, nasypów i rowów i wobec tego nadal tolerowany być nie może. Zarządzam zatem, co następuje:

Na drogach publicznych o twardej nawierzchni (drogach bitych) pędzenie zwierząt stadem jest niedopuszczalne. Wolno pędzić jedynie poszczególne zwierzęta pod warunkiem prowadzenia ich na uwięzi, przy czym mogą być prowadzone tylko prawą krawędzią drogi tak, by normalny ruch na drodze nie był hamowany. Przepędzanie zwierząt stadem przez drogi publiczne o nawierzchni trwałej może być dopuszczone jedynie w przypadku konieczności przepędzania zwierząt z terenów przylegających do drogi z jednej na tereny przylegające do drogi — z drugiej strony i tam, gdzie nie ma innej drogi na pędzenie zwierząt z obór, stajni i t. p. na pastwisko i odwrotnie.

Zechcą P. P. Wojewodowie (Komisarz Rządu) i Starostowie dopilnować, by zarządzenie niniejsze zostało niezwłocznie wprowadzone w życie i było ściśle przestrzegane. Winnych niezastosowania się należy za tamowanie ruchu pociągać do odpowiedzialności karnej administracyjnej na zasadzie przepisów ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogch publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

185.

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 września 1937 r.

o cenach herbaty.

(Nr. Apr. 55-9-19).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

W związku z wysuniętymi przez jednego z Panów Wojewodów wątpliwościami, dotyczącymi ceny herbaty wskazanej w piśmie okólnym z dnia 28 kwietnia 1937 r. Nr Apr. 57/9-1 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 11, poz. 87)— Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia, że ustalona od dnia 1 maja b. r. cena

16 zł. za 1 kg. herbaty w detalu dotyczy najtańszych gatunków herbaty t. j. Sumatry, Ceylonu wzgl. marek lub mieszanek odpowiadających jakością tym gatunkom. Herbata ta winna być sprzedawana pod nazwą „mieszanki popularnej".

Wyższe (droższe) gatunki herbaty Ceylon i Sumatra, o ile ich nazwy są uzupełnione specjalnymi określeniami wykazującymi wyższość tych gatunków (np. „gatunek wyższy", „prima" i t. p.) mogą być sprzedawane po cenach, przekraczających zł. 16 za 1 kg. w detalu.

(—) Dr Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO

186.

PISMO OKÓLNE

z dnia 13 września 1937 r.

o cenach mydła.

(Nr Apr. 57-10-19)

Do P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Wobec wysuwanego w niektórych miejscowościach żądania przy kupnie mydła według cen określonych pismem okólnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30.IV. b. r. Nr. Apr. 57/10-1 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 12, poz. 89) ścisłej wagi cenom tym odpowiadającej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia, że wspomniane ceny mydła dotyczą mydła świeżego, bezpośrednio po wyprodukowaniu i nie uwzględniają ubytku na wadze, jaki ma zawsze miejsce w czasie od chwili puszczenia do obrotu gotowego produktu do chwili sprzedaży detalicznej.

Przerzucanie tego ubytku naturalnego na kupca detalicznego nie jest słusznym, gdyż nabywa on ten artykuł w stanie świeżym—jeszcze nie wysuszonym, kalkulacja cen detalicznych nie uwzględnia ubytku na wadze, któremu kupiec zapobiec nie jest w stanie i wreszcie mydło wysuszone, jest gatunkowo lepszym od mydła świeżego.

Z tych względów Ministerstwo wyjaśnia, że za wagę sprzedawanego mydła w detalu należy przyjmować jego wagę w stanie świeżym bezpośrednio po wyprodukowaniu. Waga ta jest podawana przez same zakłady produkcyjne bądź to na opakowaniu, bądź to na samym produkcie, bądź to wreszcie ustalona jest zwyczajowo. Przy kupnie więc mydła w drobnych ilościach poniżej 1 względnie $^1/_2$ kg. należy zwracać uwagę na podział 1 kawałka mydła o oznaczonej przez fabrykę wadze.

(—) Dr Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO.

DECYZJA

187.

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej (Kraków, ul. Wielopole Nr 11) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie dwużaglowca prującego fale, na którym widnieje napis: „Kongregacja Kupiecka 1410".

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie ubrania na zakrętce.

Odznaki w kształcie okrągłej tarczy, wyobrażającej dwużaglowiec prujący fale; na firmamencie jest umieszczone oko w trójkącie jako symbol Opatrzności.

Odznaka może być używana:

a) na szyldach, papierach i legitymacjach;

b) na pieczęciach z nazwą stowarzyszenia w otoku;

c) w lokalach przedsiębiorstw i w lokalach organizacyjnych stowarzyszenia.

Za odznaki Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 3 zł.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa, dnia 15 września 1937 r. Nr AP. 3-35).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

188.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Zjednoczeniu Zawodowemu Polskiemu (Poznań, ul. Działyńskich 2) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie stylizowanej tarczy koloru zielono-czerwono-białego, na której są umieszczone dwie połączone uściskiem ręce, inicjały „Z. Z. P." i u góry cyfra „25".

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie na szpilce.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 50 gr.

Odznaki w kształcie stylizowanego krzyża, którego czerwone ramiona mają zakończenie barwy białej; w środku krzyża — cyfra „25"; na górnym ramieniu krzyża są umieszczone połączone ręce, na dolnym zaś ramieniu widnieją litery: „Z. Z. P."; ramiona krzyża są połączone srebrnymi promieniami.

Odznaka ta może być używana przez członków należących bez przerwy do Zjednoczenia Zawodowego Polskiego przez 25 lat i wydawana jest bezpłatnie.

Wydawanie odznak stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa, dnia 15 września 1937 r. Nr AP. 3-164).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

189.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 4 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam „Stowarzyszeniu Uczestników Walki o Szkołę Polską" (Warszawa, ul. Nowy Świat 7 m. 22) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki w kształcie srebrnego, prostokątnego, płaskiego krzyża pokrytego granatową emalią. W środku krzyża mieści się stylizowany orzeł okolony złotym napisem: „Za walkę o szkołę polską". U góry stylizowana srebrna czasza, z której wychodzą dwa złote języki płomienia. U dołu złota liczba rzymska: „XXV". Opisane wyżej symbole są otoczone stylizowanym wieńcem laurowym.

Odznaka ta może być nadawana zgodnie z jej regulaminem, stanowiącym nierozłączną część niniejszego pozwolenia, jako odznaka honorowa p. n.: „Za walkę o szkołę polską".

Za odznaki Zarząd pobierać może jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 15 zł. za dużą odznakę i 10 zł. za miniaturkę.

(Warszawa, dnia 15 września 1937 r. Nr. AP 3-206).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

190.

PISMO OKÓLNE

z dnia 16 września 1937 r.

o wpłacaniu do właściwych urzędów skarbowych podatku dochodowego od uposażeń.

(Nr GB. 19-14).

Do
Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Pismem z dnia 7 września 1937 r. L. D. V. 6380/1/37 Ministerstwo Skarbu zarządziło, co następuje:

Według posiadanych przez Ministerstwo Skarbu danych niektóre władze i urzędy państwowe nie przekazują potrąconych kwot podatku dochodowego od uposażeń (Dz. II ustawy o państwowym podatku dochodowym, Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) do kas właściwych urzędów skarbowych.

Ze względu na prawo poszczególnych związków samorządowych do udziału we wpływach z podatku dochodowego od uposażeń zachodzi bezwzględna konieczność, aby władze, potrącające podatek, stosowały się ściśle do postanowień art. 15 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134), t. j. przekazywały potrącony podatek dochodowy do kasy urzędu skarbowego, właściwego według miejsca zatrudnienia pracownika.

Przy przekazywaniu kwot potrąconego podatku dochodowego od uposażeń władze, urzędy, instytucje i zakłady państwowe powinny bezwarunkowo wymieniać w dowodach wpłaty (w deklaracjach, dowodach przelewu) poszczególne miasta i gminy wiejskie, na terenie których pracownicy są zatrudnieni, a nadto wymieniać z osobna sumy podatku przypadające od pracowników, zatrudnionych na terenie każdego z poszczególnych miast lub gmin.

Dane te są konieczne dla dokonania podziału wpływów z tytułu udziału w podatku dochodowym pomiędzy poszczególne miasta i gminy wiejskie, położone na terytorium każdego urzędu skarbowego.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu prosi o wydanie podległym urzędom, instytucjom i zakładom odpowiednich zarządzeń co do sposobu przekazywania wpłat potrąconego podatku dochodowego od uposażeń zgodnie z przytoczonymi wyżej wskazówkami.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu komunikuje, że wydało zarządzenie, aby władze skarbowe nie kwestionowały dokonywania wpłat podatku specjalnego od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych do kas tych urzędów skarbowych, w których okręgu znajduje się siedziba władzy asygnującej, chociażby poszczególni jej pracownicy byli zatrudnieni w okręgu innych urzędów skarbowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje powyższe zarządzenie do wiadomości i stosowania.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Otrzymują ponadto:
a) Komenda Główna Policji Państwowej,
b) Korpus Ochrony Pogranicza,
c) Główny Urząd Statystyczny.

191.

PISMO OKÓLNE

z dnia 20 września 1937 roku

w sprawie IV Tygodnia Szkoły Powszechnej

(Nr SS. 54-17-1).

Do
P. P. Wojewodów i Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, iż w czasie od 2-go do 10-go października r. b. odbędzie się IV Tydzień Szkoły Powszechnej. W tym okresie czasu Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych przeprowadzi w całym Państwie akcję propagandową oraz zbiórkę funduszów na rzecz budowy szkół powszechnych.

Z uwagi na powszechnie uznane cele, nad których zrealizowaniem pracuje Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, Ministerstwo prosi o spowodowanie, ażeby akcja IV Tygodnia Szkoły Powszechnej spotkała się z jak najżywszą przychylnością i poparciem zarówno rządowych, jak i samorządowych organów administracji.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 11 września Nr 65 Rok 1937

Poz. 498. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1937 r. o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 15 czerwca 1936 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. Śl. Nr 16, poz. 28), zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy art. 6 — 11, 12 ust. (1) pkt 1 i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydla, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wchodzą w życie w zastosowaniu do bydła i trzody chlewnej na obszarze powiatów katowickiego i rybnickiego w województwie śląskim.

§ 2. Terminy zgłaszania rozpłodników do zarządów gmin, jak również terminy dostarczania przez zarządy gmin wykazów rozpłodników komisjom kwalifikacyjnym (§ 34 i 37 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4 maja 1937 r. — Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 291) dla obszaru, określonego w § 1, ustali Śląska Izba Rolnicza w porozumieniu z przewodniczącymi właściwych wydziałów powiatowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 499. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 sierpnia 1937 r. w sprawie przepisów o materiałach kotłowych oraz o budowie kotłów parowych.

Poz. 500. Oświadczenie rządowe z dnia 7 września 1937 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego w Warszawie dnia 12 sierpnia 1936 r. protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej dnia 10 lutego 1934 r.

z 13 września Nr 66 Rok 1937

Poz. 501. Konwencja o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier podpisana w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r.

Poz. 502. Oświadczenie rządowe z dnia 7 września 1937 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzecząpospolitą Polską i Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r.

Poz. 503. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 września 1937 r. o ograniczeniu pobytu i swobody ruchu cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. 12 ust. 1 i ust. 2 pkt b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarach objętych ćwiczeniami wojskowymi wprowadza się dla cudzoziemców ograniczenia pobytu czasowego i swobody ruchu.

§ 2. (1) Ograniczenia pobytu i swobody ruchu dotyczą tych cudzoziemców, którym doręczono nakazy opuszczenia obszaru.

(2) W nakazie określa się obszar, na którym jest zabroniony pobyt, termin opuszczenia obszaru oraz czas trwania zakazu pobytu.

§ 3. (1) Nakaz opuszczenia obszaru wydaje na wniosek władz wojskowych, zarządzających ćwiczenia lub kierujących nimi, powiatowa władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

(2) Władza wojskowa, występująca z wnioskiem o wydanie nakazu, wskazuje obszar, na którym ma obowiązywać zakaz pobytu, termin opuszczenia obszaru oraz czas trwania zakazu.

§ 4. Cudzoziemcy, którzy wbrew zakazowi pobytu przebywają na obszarze, objętym zakazem, podlegają — niezależnie od odpowiedzialności karnej, określonej w art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465) — przymusowemu usunięciu na ich koszt poza granice obszaru, objętego zakazem.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po dniu ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r.

Poz. 504. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 5 sierpnia 1937 r. o krwiodawcach.

Na podstawie art. 11 ust. (1) lit. b) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. Oddawać swą krew do przetaczania mogą wyłącznie osoby zarejestrowane w instytucji upoważnionej do tego na mocy zezwolenia Ministra Opieki Społecznej; zezwolenie to może być cofnięte według swobodnego uznania Ministra Opieki Społecznej.

§ 2. (1) Każda instytucja (§ 1) powołuje komisję lekarską złożoną z 3 osób. Skład komisji podlega zatwierdzeniu właściwego wojewody.

(2) Zadaniem komisji jest:

a) badanie stanu zdrowia krwiodawców i kandydatów na krwiodawców,

b) ustalanie grupy krwi kandydatów.

§ 3. (1) Instytucja (§ 1) rejestruje kandydata na jego prośbę na podstawie jednomyślnego orzeczenia komisji lekarskiej stwierdzającego, że kandydat nadaje się na krwiodawcę.

(2) Krwiodawcą może być wyłącznie osoba mająca ukończone 21, a nie przekroczone 45 lat.

§ 4. (1) Krwiodawca pozostaje pod stałą kontrolą lekarską instytucji, w której jest zarejestrowany.

(2) Kontrola polega na badaniu krwiodawcy:

a) przez komisję (§ 2) — nie rzadziej niż co pół roku,

b) przez jednego lekarza — nie rzadziej niż co 6 tygodni.

(3) Krwiodawca obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie instytucję, w której jest zarejestrowany, o wszelkich zauważonych u siebie objawach chorobowych.

(4) Krwiodawca podlega skreśleniu z rejestru instytucji według uznania komisji lekarskiej.

§ 5. (1) Instytucja, w której krwiodawca jest zarejestrowany, jest obowiązana wystawić mu legitymację z fotografią według załączonego wzoru (zał. Nr 1) *).

(2) Legitymacja ta jest ważna w ciągu 6 miesięcy od ostatniego badania komisyjnego.

(3) Lekarz może dokonać zabiegu przetoczenia krwi dopiero po przedłożeniu mu przez krwiodawcę ważnej legitymacji. Po zabiegu lekarz obowiązany jest własnoręcznie wypełnić i podpisać rubrykę legitymacji „protokół przetoczenia krwi".

§ 6. Instytucje rejestrujące krwiodawców (§ 1) prowadzą ich kartoteki według załączonego wzoru (zał. Nr 2) *), przy tym dla krwiodawców grupy krwi 0 (zero) będą używane białe karty, dla grupy krwi A — zielone, dla grupy krwi B — brązowe, dla grupy AB — czerwone.

*) Załączników nie przedrukowano.

§ 7. Przepisom rozporządzenia niniejszego nie podlegają osoby dające swą krew do przetoczenia dla osób najbliższych i bliskich (art. 91 § 1 i 2 kodeksu karnego), bądź w przypadkach nagłych.

§ 8. Nadzór nad instytucjami określonymi w § 1 sprawują wojewódzkie władze administracji ogólnej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Poz. 505. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy".

Poz. 506. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 sierpnia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1936 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze scalonego podatku przemysłowego od zapałek.

Poz. 507. Oświadczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 września 1937 r. o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 4 września Nr 203 Rok 1937

Poz. 336. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 337. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

z 6 września Nr 204 Rok 1937

Poz. 338. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 września 1937 r. w sprawie umorzonych obligacji 7% Pożyczki Kolejowej z roku 1930.

z 7 września Nr 205 Rok 1937

Poz. 339. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 kwietnia 1937 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie odebrania koncesji

i zarządzenia likwidacji kantoru wymiany p. f. „Berisch Schiff, Kantor Wymiany w Sanoku".

z 8 września Nr 206 Rok 1937

Poz. 340. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 września 1937 r. o wykazie organizacji eksportowych uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych na wywóz za zwrotem cła jęczmienia standaryzowanego oraz o określeniu standartów tego jęczmienia.

Poz. 341. Okólnik „C" 79 Ministerstwa Skarbu z dnia 7 września 1937 r. L. D. IV. 22415/3/37 w sprawie postępowania przy wywozie za zwrotem cła jęczmienia.

Poz. 342. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 6 września 1937 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% premiowej pożyczki dolarowej serii III.

z 9 września Nr 207 Rok 1937

Poz. 343. Zarządzenie o nadaniu Wielkiej Wstęgi Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 344. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 28 sierpnia 1937 r. w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w gminach Kończyce i Pawłów w powiecie katowickim.

Poz. 345. Zarządzenie Wojewody Śląskiego z dnia 28 sierpnia 1937 r. w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w gminach Opatowice, Orzech, Rybna i Żyglinek w powiecie tarnogórskim.

z 10 września Nr 208 Rok 1937

Poz. 346. Uchwała Rady Ministrów z dnia 7 września 1937 r. w sprawie dodatkowego kredytu na rok 1937/38.

Poz. 347. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 sierpnia 1937 r. w sprawie opłat na rzecz Kasy Bratniej Zagłębia Dąbrowskiego w IV kwartale 1937 r.

z 11 września Nr 209 Rok 1937

Poz. 348. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 349. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 2 września 1937 r. w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

z 13 września Nr 210 Rok 1937

Poz. 350. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 września 1937 r. w sprawie rozciągnięcia na miejskie biuro statystyczne magistratu m. Bielska rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie nałożenia obowiązku na władze i organa państwowe dostarczania miejskim biurom statystycznym posiadanych materiałów dla celów statystycznych.

Poz. 351. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia 1937 r. w sprawie zmiany organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

z 14 września Nr 211 Rok 1937

Poz. 352. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 sierpnia 1937 r. w sprawie otwarcia do użytku publicznego lotniska w Brzeżanach.

Poz. 353. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 sierpnia 1937 r. w sprawie otwarcia do użytku publicznego lotniska w Suwałkach.

z 15 września Nr 212 Rok 1937

Poz. 354. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 września 1937 r. o uzupełnieniu spisu urzędów celnych, w których może być dokonywane wstępne badanie towarów.

Drukarnia Gaz. Adm i P. P., Warszawa, Trębacka 11.